

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 02 / ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 4/12/ 2012

ຍຸດທະສາດ

ດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020

I. ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນຂອງການວາງຍຸດທະສາດ.

ໃນ 25 ປີກວ່າ ແຫ່ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງການປ່ຽນແປງໃໝ່ ທີ່ມີຫຼັກການຂອງພັກ, ພວກເຮົາ ສາມາດຍາດໄດ້ຜົນງານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍດ້ານ ໃນການປັບປຸງລະບົບການເມືອງ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ, ການ ສ້າງ ແລະ ການບຸລະນະລະບົບກົດໝາຍ, ການປັບປຸງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ ສາກົນ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງປະຖົມບັດໄຈ ທີ່ສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການກໍ່ສ້າງລັດແຫ່ງກົດ ໝາຍ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດ ບັນດາຄາດໝາຍ ສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາເປັນກ້າວໆມາ.

ແຕ່ຄຽງຄູ່ກັບຜົນງານທີ່ຍາດມາໄດ້ນັ້ນ, ການປະຕິບັດແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ພວມປະເຊີນ ໜ້າກັບໄພອັນຕະລາຍຫຼາຍຢ່າງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສະພາບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຫຼາຍລະດັບທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ຢູ່ໃນຫຼາຍຂົງເຂດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ, ການຄຸ້ມຄອງກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຄຸ້ມ ຄອງນໍາໃຊ້ທຶນ - ຊັບສິນຂອງລັດ, ການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ການສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ອື່ນໆ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ - ລັດຖະກອນຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ, ການຫຼຸດໂຕນກັນລະຫວ່າງຜູ້ຮັ່ງກັບຜູ້ທຸກ ແມ່ນ ຈຸດໜຶ່ງທີ່ສັງຄົມເປັນທ່ວງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງກົດຂວາງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ການດໍາເນີນພາລະກິດ ປ່ຽນແປງໃໝ່, ສິ່ງຜົນສະທ້ອນດ້ານລົບຕໍ່ບົດບາດການນໍາພາຂອງພັກ, ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ແລະ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ ການຄົງຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງລະບອບໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ.

ສາເຫດຕົ້ນຕໍທີ່ພາໃຫ້ເກີດມີສະພາບຂ້າງເທິງນັ້ນ ຍ້ອນວ່າລະບອບນະໂຍບາຍ, ລະບົບກົດໝາຍ, ລະບຽບ ການຍັງບໍ່ທັນຄົບຊຸດ ແລະ ຮັດກຸມ, ສິ່ງທີ່ມີແລ້ວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກໍຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມງວດ, ເດັດຂາດ; ການປັບປຸງ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ຂະແໜງການຈໍານວນໜຶ່ງ ບໍ່ທຽບທັນກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ; ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ພະນັກງານວິສາຫະກິດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈໍານວນບໍ່ໜ້ອຍຂາດ ຄວາມເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ສະຕິເປັນເຈົ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງທາງດ້ານຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດ ສິນທໍາປະຕິວັດບໍ່ສູງ, ແບບແຜນດໍາລົງຊີວິດຂາດຄວາມໂປ່ງໃສ; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາລະບຽບ-ກົດໝາຍເວົ້າ ລວມ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນ, ບໍ່ທັນຫັນເປັນ ນິຕິກໍາ ຫຼື ຂໍ້ກໍານົດ, ລະບຽບການບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະ ລວມທັງຍຸດທະສາດ, ໂຄງການ, ແຜນການລະອຽດ ໃນການ ສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂສະພາບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ບໍ່ທັນຕັ້ງໜ້າແກ້ໄຂຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີພິດຕິກໍາສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ ແລະ ທັນການ ຕາມກົດໝາຍດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກໍານົດໄວ້.

ບົນພື້ນຖານການຮັບຮູ້ ແລະ ເຫັນໄດ້ຜົນຮ້າຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ພັກ-ລັດເຮົາໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໂດຍໄດ້ອອກມະຕິ, ກຳນົດທິດທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຊຶ່ງຖືເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທັງເປັນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມອື່ນໆ; ນອກນັ້ນພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ມີຄວາມຕັ້ງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມພະຍາຍາມລວມ ຂອງວົງຄະນາຍາດສາກົນ ກ່ຽວກັບການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ເຖິງວ່າພັກ-ລັດພວກເຮົາ ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ລົດລະຕໍ່ບັນຫານີ້ກໍ່ຕາມ ແຕ່ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ສະພາບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ສະນັ້ນ, ການສ້າງຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020 ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນເພື່ອກຳນົດຈຸດປະສົງ, ຄາດໝາຍ, ທັດສະນະ, ທິດນຳ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍ ມີບ່ອນອີງທີ່ໜັກແໜ້ນຂຶ້ນຕື່ມ.

II. ຈຸດປະສົງ, ຄາດໝາຍ, ທັດສະນະ ແລະ ທິດນຳ

1. ຈຸດປະສົງ.

- 1.1. ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດໝາຍໃຫ້ມີຄວາມສັກສິດ ແລະ ເດັດຂາດ ທັງຮັບປະກັນມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- 1.2. ເພື່ອປ້ອງກັນການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ-ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ລັດວິສາຫະກິດ, ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໜັກແໜ້ນ; ສ້າງແນວຄິດ, ທັດສະນະຫຼັກໜັ້ນປະຕິວັດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນຕໍ່ການບໍລິຫານລັດ, ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຍົກສູງບົດບາດການນຳພາຂອງພັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດໃຫ້ສູງເດັ່ນຂຶ້ນ.
- 1.3. ເພື່ອກຳຈັດ ແລະ ຕິຖອຍປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນພະຍາດອາດຍາສິດ, ຟຸມເຟືອຍ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃຫ້ຫຼຸດລົງເທື່ອລະກ້າວ.
- 1.4. ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ແລະ ຂອງບຸກຄົນ ບໍ່ໃຫ້ຖືກຍ້າຍອອກ, ສີ່ໂກງໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຈາກບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ.

2. ຄາດໝາຍ.

- 2.1. ພະນັກງານນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງທຸກຂັ້ນ, ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ, ພະນັກງານວິຊາການທຸກປະເພດ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆຕ້ອງຮັບຮູ້ ແລະ ກຳແໜ້ນແນວທາງນະແຜນໂຍບາຍ ຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢູ່ ສປປ ລາວ.
- 2.2. ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ, ພະນັກງານວິຊາການທຸກປະເພດ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ເຊິດຊຸນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ, ບົນພື້ນຖານເຄົາລົບລະບຽບ-ກົດໝາຍ, ປາສະຈາກການມີພຶດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການແກ້ໄຂການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ກໍ່ຄືປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ອື່ນໆ.

2.3. ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ, ພະນັກງານວິຊາການທຸກປະເພດ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນຊັ້ນຕ່າງໆໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ມີຄວາມສາມາດຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ ຂອງໝົດທຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ, ທຸກລະດັບ.

2.4. ເຮັດໃຫ້ທຸກການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານທຸກປະເພດມີຄວາມເປັນເອກະພາບພາຍໃນ, ມີເຈດຈໍານົງ ແລະ ອຸດົມການທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມສັກສິດ ຈໍາກັດສິ່ງຫຍໍ້ຫໍ້ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ຫຼຸດລົງ, ການວາງນະໂຍບາຍບໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງຫວ່າງໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

2.5. ເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາປະເທດ ທີ່ອົງການໂປ່ງໃສສາກົນຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຕໍ່ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

3. ທັດສະນະ.

3.1. ພັກ-ລັດ ຍາມໃດກໍ່ຖືເອົາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນໜ້າທີ່ສໍາຄັນ, ຮີບດ່ວນ ແລະ ຍາວນານ ຕະຫຼອດໄລຍະແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການກໍ່ສ້າງລັດແຫ່ງກົດໝາຍ.

3.2. ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ, ປະຊາຊົນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ພັກ-ລັດ ແລະ ຕໍ່ລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ.

3.3. ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທຸກການຈັດຕັ້ງ ໃນລະບົບການເມືອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງພັກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງການນໍາທຸກຄົນ, ຂອງຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງບັນດາກະຊວງ-ອົງການ, ທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມອື່ນໆ.

3.4. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຊອກຮູ້ບົດຮຽນ ແລະ ຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ໃນວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

4. ທິດນໍາ.

4.1. ນໍາໃຊ້ບັນດາມາດຕາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການໃນການສະກັດກັ້ນ, ເດັດຂາດໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ, ໃນນັ້ນຖືເອົາການສະກັດກັ້ນແຕ່ຫົວທີ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນບັນຫາພື້ນຖານຍາວນານ; ເອົາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕິດພັນກັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸມຟືອຍ.

4.2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕ້ອງມີຄວາມໜັກແໜ້ນ ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄຸນທາດການເມືອງ, ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຄວາມຮູ້, ມີຄວາມສາມາດທີ່ແນ່ນອນ, ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜອງບັນດາພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນການ.

4.3. ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງກາຍເປັນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພະນັກງານທຸກປະເພດ, ທຸກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ. ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕ້ອງເລີ່ມຈາກຄວາມເປັນແບບຢ່າງຂອງແຕ່ລະຄົນ ເປັນຕົ້ນພະນັກງານນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ.

4.4. ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າ, ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງ ໃນການຈຳກັດ ແລະ ອັດຊ່ອງຫວ່າງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການສໍ້ລາດ ບັງຫຼວງ, ເຮັດໃຫ້ສະພາບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ ແລະ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າກວ່າເກົ່າ.

4.5. ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນວຽກໜຶ່ງ ທີ່ການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່, ເຮັດເປັນປະ ຈຳ, ເຮັດຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ມີແຜນການລະອຽດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງອົງການປົກຄອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງການຕິດຕາມ ກວດ ກາ ແລະ ຖ້າເຫັນມີໜ້າແໜງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ, ບ່ອນນັ້ນຕ້ອງເປັນເຈົ້າການແກ້ໄຂ ແລະ ລົບ ລ້າງໃຫ້ໄດ້ແຕ່ຫົວທີໂລດ.

III. ເນື້ອໃນ, ວິທີການ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

1. ສຶກສາອົບຮົມການເມືອງ-ແນວຄິດ.

1.1. ເພີ່ມທະວີການສຶກສາອົບຮົມການເມືອງ-ແນວຄິດ ໃຫ້ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ, ພະນັກງານວິຊາການທຸກປະເພດ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ໃຫ້ມີຈັນຍາບັນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ, ມີຄວາມສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ມີສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບ, ກົດ ໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ຫ້າວຫັນບຸກບິນປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ໄປ່ງໃສ.

1.2. ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ, ພະນັກງານວິຊາ ການທຸກປະເພດ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ເຊື່ອມຊຶມກໍາແໜ້ນບັນດາພຶດຕິກໍາການສໍ້ລາດບັງ ຫຼວງທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ລະບຽບ, ກົດໝາຍອື່ນໆ; ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜົນຮ້າຍ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນທົ່ວສັງຄົມ, ເພື່ອໃຫ້ພົນລະເມືອງເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງ ໜ້າໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

2. ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນິຕິກໍາ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

2.1. ປັບປຸງບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ແລ້ວເຊັ່ນ:

- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃຫ້ກວມເອົາພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຊາວ ຕ່າງປະເທດ, ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນວິສາຫະກິດ ຂອງເອກະຊົນ.
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກວດກາລັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ຂອງອົງການກວດກາລັດຕາມຂັ້ນບໍລິຫານ ແລະ ກວດກາລັດຕາມຂະແໜງການຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ນິຕິກໍາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະໄລຍະເປັນຕົ້ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ພາຫະນະ ທີ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ນໍາໃຊ້ຢ່າງເປີດເຜີຍ, ກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນ ຂອງຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ, ຄະນະ ນໍາຂອງການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ ແລະ ທຸກຂະແໜງການ.
- ນິຕິກໍາກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ, ທະນາຄານ, ຂໍ້ກໍານົດການຂຶ້ນທະບຽນອະສັງຫາລິມະຊັບ, ຫຼັກຊັບ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຟອກເງິນໃຫ້ກາຍເປັນກົດໝາຍ.
- ນິຕິກໍາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ບັນດາແຫຼ່ງທໍາແຮງສາທາລະນະ, ການ ປະມຸນ, ຫົວໜ່ວຍລາຄາ, ມາດຖານເຕັກນິກ, ການສໍາປະທານໂຄງການຕ່າງໆ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການ

ບໍລິການດ້ວຍທຶນຂອງລັດ, ທຶນປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ.

- ປັບປຸງບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ທີ່ປະກາດໃຊ້ແລ້ວຢູ່ໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ, ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະຢູ່ປະເທດເຮົາ.

2.2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳ ໃໝ່ທີ່ຈຳເປັນເຊັ່ນ:

- ດຳລັດວ່າດ້ວຍການແຈ້ງຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຕ່າງໆ ຂອງພະນັກງານນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງ, ພະນັກງານວິຊາການບາງຂົງເຂດ.

- ນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງອົງການກ່ຽວກັບການຈັດຊື້, ຈັດຈ້າງ ເພື່ອບໍລິການສະດວກວ່ອງໄວ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນການຊື້ - ການຂາຍວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ຂອງລັດ.

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳໃໝ່ອື່ນໆ ຢູ່ໃນແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

3. ປັບປຸງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງລັດ:

3.1. ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ການປ້ອງກັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຕາມພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ, ແກ້ໄຂສະພາບຊ້ຳຊ້ອນ, ກ້າວກ່າຍ ແລະ ການປ່ອຍປະການຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ - ລັດຖະກອນ; ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ເປັນຫົວໜ້າອົງການ, ການຈັດຕັ້ງ, ກົມກອງ ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ອີງໃສ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຕີລາຄາແບ່ງປະເພດພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

3.2. ປັບປຸງ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ພະນັກງານ - ລັດຖະກອນ ໃຫ້ຖືກຕາມມາດຖານໃນການຮັບເອົາໃໝ່, ການແຕ່ງຕັ້ງ, ການແຕ່ງຕັ້ງຄືນໃໝ່, ການໂຍກຍ້າຍ, ການແກ້ໄຂຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

3.3. ເຂັ້ມງວດໃນການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບພາສີ - ອາກອນ, ການສົ່ງອອກ - ນຳເຂົ້າ ແລະ ການເກັບອາກອນພາຍໃນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຮັດກຸມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງຫວ່າງແນໃສ່ຮັບປະກັນ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳໃນການແກ່ງແຍ້ງແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ທີ່ຂຶ້ນກັບທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ.

3.4. ປັບປຸງກົນໄກ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງບັນດາກະຊວງ - ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂກ່ຽວກັບການຊ້ຳຊ້ອນ, ການກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ.

3.5. ຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕິດຕາມ ກວດກາ ຂອງບັນດາກະຊວງ - ອົງການ, ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງການສະຫຼຸບລາຍງານຜົນ ຂອງການຕິດຕາມ ກວດກາ, ເມື່ອພົບເຫັນບັນຫາທີ່ເປັນພິດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ກໍ່ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ອົງການກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຫັນການ.

3.6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງກົນໄກກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ, ຄຳສະເໜີຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ປະຊາຊົນໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸມ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ວ່ອງໄວ.

3.7. ສ້າງກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຕ່າງໆ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ພ້ອມທັງປົກປ້ອງຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຄົ້ນພົບພິດຕິກຳການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

3.8. ປັບປຸງກົນໄກການຕິດຕາມ ກວດກາ, ກວດສອບ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ, ການດຳເນີນຄະດີ, ຕັດສິນຄະດີ, ການພິພາກສາ ແລະ ການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຫັນເວລາ.

3.9. ປັບປຸງລະບົບເງິນເດືອນ, ເງິນອຸດໜູນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທຸກຂັ້ນຕາມຄວາມເໝາະສົມໂດຍສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງເສດຖະກິດ.

4. ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

4.1. ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ກົນໄກ, ລະບອບ, ລະບຽບການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການ ແລະ ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານໃຫ້ຮັດກຸມ, ລະອຽດ ແລະ ຈະແຈ້ງຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ມີຄວາມທະລຸລົງ, ວ່ອງໄວ, ຫັນການ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

4.2. ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຢົກລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາສະເພາະວິຊາການ, ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນທາງດ້ານວິຊາຊີບ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເຮັດໃຫ້ຖັນແຖວພະນັກງານດັ່ງກ່າວມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ເດັດຂາດ, ເຂັ້ມງວດ ໃນການດຳເນີນການກວດກາ, ກວດສອບ, ສືບສວນ-ສອບສວນ, ດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຕັດສິນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

4.3. ສະໜອງ ແລະ ປັບປຸງຍົກລະດັບການນຳໃຊ້ອຸປະກອນເຕັກນິກທັນສະໄໝທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

5. ການແກ້ໄຂການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

ຜູ້ມີພິດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ນຳໃຊ້ 4 ມາດຕະການດັ່ງນີ້ :

5.1. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ: ຜ່ານການດຳເນີນການກວດກາ ຫາກພົບເຫັນການກະທຳຜິດເປົາ, ຜູ້ກະທຳຜິດມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຮັບສາລະພາບການກະທຳຜິດຂອງຕົນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສົ່ງຊັບທີ່ໄດ້ເອົາໄປໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

5.2. ມາດຕະການທາງວິໄນ: ພະນັກງານ ຫຼື ບຸກຄົນໃດ ທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດເປົາ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານ, ຫຼືບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

- ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ໂດຍບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
- ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ, ການຍ້ອງຍໍ;
- ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
- ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນເອົາໄປໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

5.3. ມາດຕະການທາງອາຍາ: ພະນັກງານ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໄດ້ມີກະທຳຜິດ ໃນພິດຕິກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ເປັນການກະທຳຜິດໜັກ, ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ດຳເນີນການກວດກາ, ສືບສວນ-ສອບສວນເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານໜັກແໜ້ນ, ຮັດກຸມແລ້ວຕ້ອງສະຫຼຸບຄະດີ ແລ້ວປະກອບສຳນວນສົ່ງໃຫ້ໂອຍະການປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາສົ່ງຟ້ອງຂັ້ນສານ.

5.4. ມາດຕະການທາງແພ່ງ: ພະນັກງານ ຫຼື ບຸກຄົນໃດ ໄດ້ມີການກະທຳຜິດ ໃນພຶດຕິກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍ ຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການກະທຳຜິດຈະຖືກຮັບເປັນຂອງລັດທັງໝົດ.

IV. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

ກ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

1. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ.

1.1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດນີ້ອອກເປັນນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ກຳນົດເປັນແຜນການ ປະຕິບັດແຕ່ລະໄລຍະ ໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

1.2. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດນີ້ ອອກເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ລະອຽດແຕ່ລະ ໄລຍະ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ.

1.3. ຮ່ວມກັບກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ກະຊວງຍຸຕິທຳຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກວດກາປັບປຸງຄຸນນະພາບ, ນິຕິກຳອື່ນໆທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ບໍ່ຮັດກຸມ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳ ໃໝ່ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອ ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດປັບປຸງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນດານິຕິກຳທີ່ພົວພັນເຖິງ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດນີ້ມີປະສິດທິຜົນ.

1.4. ປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນອົງການປົກປ້ອງກົດໝາຍ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດບັນດາເນື້ອໃນ, ວິທີການໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຍຸດທະສາດນີ້.

1.5. ຊີ້ນຳອົງການກວດກາລັດຢູ່ບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມ ກວດກາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດນີ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

1.6. ຈັດກອງປະຊຸມຖອດຖອນບົດຮຽນ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດຕໍ່ນາຍົກລັດຖະ ມົນຕີຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ; ສະເໜີອົງການທີ່ມີສິດຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງໂທດຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ລະເມີດຍຸດທະ ສາດສະບັບນີ້.

2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ:

2.1. ຈັດຕັ້ງການຄົ້ນຄວ້າ, ເຊື່ອມຊຶມ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງການສະກັດ ກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຫັນເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

2.2. ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງນິຕິກຳທີ່ມີແລ້ວ, ອອກນິຕິກຳໃໝ່ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ ເພື່ອ ຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

2.3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນດາປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້, ຫາງສຽງ, ການສະເໜີ, ການລາຍງານຂອງ ພົນລະເມືອງຕໍ່ພະນັກງານ - ລັດຖະກອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຫັນການ.

2.4. ປົກປ້ອງ-ສົ່ງເສີມປະຊາຊົນ, ສົ່ງເສີມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຕ່າງໆ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ.

2.5. ປະຕິບັດຜົນຂອງການກວດກາຢ່າງເຂັ້ມງວດ: ການປະຕິບັດວິໄນ, ການລົງໂທດຕໍ່ຜູ້ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຮີບ ແລະ ເກັບກູ້ຊັບສິນ, ເງິນ, ຄ່າ ຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຄືນໃຫ້ລັດຕາມສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ; ເຫດເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດໃຫ້ຄະນະພັກ - ຄະນະນຳ ບ່ອນນັ້ນເປັນເຈົ້າການແກ້ໄຂ ຢ່າງທັນການ.

2.6. ຫັນເອົາວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສອນ - ການຮຽນຂອງລະບົບການສຶກສາຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ຄົນລຸ້ນໜຸ່ມມີຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສະຕິເຄົາລົບລະບຽບກົດໝາຍແຕ່ຫົວທີ.

2.7. ດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ, ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ອົງການກວດກາລັດ ແລະ ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນເປັນປົກກະຕິ.

ຂ. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

1. ການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ, ທຸກຂະແໜງການຕ້ອງເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມ ກວດກາ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ, ແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ໃຫ້ເປັນລະບົບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ດ້ວຍການກຳນົດເອົາວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຂົ້າໃນພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ, ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງທຸກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

2. ໃຫ້ການນຳຂອງທຸກກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມ ກວດກາ ຕໍ່ຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ, ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມຮັ່ງມີຜິດປົກກະຕິ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທຸກລະດັບແຕ່ລະຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະແໜງການ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂັ້ນຕົນ.

3. ຍົກສູງບົດບາດຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ, ການຈັດຕັ້ງວິສາຫະກິດ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ມີຄວາມຕັ້ງໜ້າ ແລະ ເປັນເຈົ້າການຂັ້ນຕົ້ມ.

4. ຖືເອົາມາດຕະການສະກັດກັ້ນເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເອົາການແກ້ໄຂ ຫຼືລົງໂທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍເປັນມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ; ການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນຕ້ອງຖືເອົາການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນພັນທະຂອງຕົນ.

5. ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນປົກກະຕິ.

6. ການນຳ ຂອງບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທໍາມະວິງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 51 / ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 6/12/ 2012

ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຮອດປີ 2020

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2005.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກວດກາລັດ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 02 ກໍລະກົດ 2007.
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານສະໄໝສາມັນ ປະຈໍາເດືອນ ກັນຍາ 2012, ສະບັບເລກທີ 10 /ລບ , ລົງວັນທີ 09/10/2012.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກດໍາລັດ

ມາດຕາ 1 : ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສະບັບເລກທີ 02 / ນຍ, ລົງວັນທີ 04 / 12 / 2012.

ມາດຕາ 2 : ມອບໃຫ້ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3 : ບັນດາກະຊວງ - ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ຄວາມ ຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທໍາມະວົງ